

bodde vid Gäddhult. Han skulle till Kristiansstad och sälja.
Vargarna häjade och de gick med vargaskall. Men karmakaren var dris-
tig. De börjte tjuta & han lät hästen springa och gömde sig un-
der ett kar. Vargarna sparkade i isen men han högg av klorna på dem.
När vargarna fick se blod rev de ihjäl varandra. Han tog med sig
7,8 st. och fick väldig massa belöningar. En skinnhandlare
bjöd hm mycket pengar men han sålde inte. Då sköt han skinnhandlaren.

(10504)

I Svarta sjön sänkte sig torparen Svartejössen när han var ute och fiskade.

I Kroksjön fångade de en krokodil. Det var en rik hövding som kom ur slaveriet som köpte ett hem vid Kroksjön och släp-
te ut krokodilen.

Vid Jörnsjön var det ett gammalt slott. Det var dåligt folk där som rövade och kunde dåligtug. Hövdingen hette Göransson, Görans slott, Jörne slott, Jörnsjön. Vid litet vatten syns ruinerna. Bygdens folk samlades och spetsade dem på jätnspetsar.

På en ö i Immelen bodde folk. Resa över sjön = att resa till himmelen. Sen ändrade de om det till Immelen.

Till kyrkan går vi förbi Taskegök. W brännmästare fr. Räv-
anabben i Sm. blev ovänner och en slogs ihjäl. De la hm i en stor kättel = tasken och sänkte den i sjön.
200 år efter grovs gölen ut & Överallt var det vass utom över kitteln.
För 3 ell. 4 mansåldrar sen rodde de bort och kände med åran & tog opp kätteln med brandkrokar.

3
Skatt

595

En mil härifr. gick höstfolk på en mosse.

En fick se en stor hög med pengarHann inte kasta lien på alla men
mnga blef kvar. Min son har ngra av dem.

Vid Drakahall

fanns det en drake. Han är med en svans efter. Han är i ett hål, dit det tar mnga minuter , imman en sten plumsar i. Där var pengar nedsatta. Vi var alltid rädda för att hämta korna där.

Ann. Yr. Bild i bildarmint A: 9.

Vid Grytsjöön

var det en snapphane som grävt ner
sig i ett gryte.

Ormar.

I Slätten ,Kyrkhult var det kinningar,som
skulle få mjölk. i laggårn."Du får inte göra dem ngn skada"
sa de till pigan," våra förfäder ha haft det så."Hon rymde.
Sen kom det dit en amman ,som höll efter dem,men då dog
kreaturen. Än i dag ha de ormar där.

2
7

Skervva= engelska sjukan. LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

De alldeles torkade bort, så bara benen blev kvar.

595

57.

De tog av alla sorters träd, pinnar och gjorde villappa - N
skott mot det.

Vi ska akta oss för de flygande skott, som på
middan flyger som de pessilensa.

De skulle ta vatten i virvlar i en bäck, som rann åt norr.

Dricka därav tiandes och fastandes måndag, torsdag och fredag.

Blekinga
Lister Hld
Pekhatt Br.
Appt 1928

Appt. Carl Engkvist

För 70 år sen såg de hm vid en brand. Drägen hade sett hm gå och gråta kvällen förut.

Han drog till Slätten så fort de tröske. Det var 4 drängar, som steg upp kl. 1. Ju mer de tröske, dess mer blev det. Vi ska ligga här på lon i natt, sa de. På natten kom en liten tomte med en byr som en karet full. Jag ska ha far och mor för det här en gng, sa han. Då gick de in till bonn och ville ha mer. I ska få dubbelt, sa han. och gav dem 16 daler = 2,67 kr.

Rättssäkerheten för 100 år sen.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

595

Kid Lönsboda var det en stupa med 2 gamla.

De drog ihop pengar och prov ner dem i påfoden i en flaska.

Även i Söndalåder var vanligt. Gubben var ute och
satte potatis. 2 bovar kom ft. skogen.

"Är du inte hungrig och ska hem och äta?" sa' de.

"Nej jag äter inte ngt i dag," sa' han.

Då drog de in hm. Han hade en järnbetsman.

Den tog han och lae te', så de svimmade a. Hade en

klocka med trävetik och trätep. Det skat han av och band deras
händer med. När han kom med folk, satt den ene i fönsterposten med
en yxa^x i handen. De slop hm så han dog i häktet. Gubben blev kal-
las Pelle Sptång och torpet Springate torpet. Ett kors stod

där till minne. —

x hacka

10 Rättssäkerheten (forts). Klövja

Den ene tog sig lös och natten efter kom den Boven.
Bondflickorna hade fått på i skock att hämta kreaturen.
Gubben hade grävt upp penparna och blev ihjälslagen
här de möttes i skopen. De hade ju bara penväpar i de sto-
fa skoparna fött. Därför klövjade de fött.

111
Majvisan.

Go afton I som hemma är

Maj är välkommen

Förlåt om att vi gästa här

Sommaren den är så ljuvlig om våren (!)

2. Vi stå här ngra piltat små
Given oss ngt och låtom oss gå

3. Göken gal i högah topp

Villen I vara snälla att stiga upp.

4. Nu hören vi frun på golvet gå
hon börjar att leta efter ägg i vatten så vrå.

5. Mannen är en hedersmann,

han hjälper till allt vad han kan.

12
Majvisan

595

6. Å kan vi inte de äggen få
Så låt den blanka tixsdaleten gå.
7. Tack å tack sä ska Ni ha
fört den gåvan hon var mycket bra
8. Tack å tack du flicka grann
jag önskar dig en vacker fästeman.
9. Nu Jutret vi alla på vår hatt
och bjuder Er godnatt
10. Vi kommer igen te hästa är ...

Mor hon är en tryna
hon skiter ner bädd säng och dyna
å far han är en grovehu (= askegräs)
han sitter å askat ner sin kuk.

13
Eldson, Tändstickor

595

Jag minns flinta och stål. Fhutt i en burk.
Gnistor slog ner där och sen blåste de.

1:a Tändstickan 1826. 6 sh. buntar.

Julstam

595

För en 60 år sen kom julstammen.

I Tyskland och Danmark fanns den förut.

Hästskobäck, Rauscha-Schwen

595

I Hästskobäck har de hittat en silverhästsko efter
Alexander. Det var slag här i Farabol med ryssarna
före Tyranns tid vid samma tid som Blenda.

Upptecknat efter Rauscha-Schwen.

Hans far bodde på en Raus. Torpet hette Rausen.

B. lurade folk. En gub lyste han på att alla skräddare skulle till honom för att lära en konst. En i sänder kom in till honom. "Gör knut på tröden, annars är 1:a styngat fåfängt," sa han till dem.

Eftersom han lurade så blev han landsförvist. Kröp in i ett nätskrov och där hittade de honom. "Du ska ut ur kungens rike," sas till honom. "Är detta kungens rike, ska kungen få krypa in," svarade B. Sen fick han gå vart han ville.

gick till en gubbe i Kolshult, som kolade.

Kungen klädde sig civilt och gick in i skogen och sa: "Jag är en jägare, som gått mig vill i skogen."

— Vill man njuta samma krost som jag själv, får han vara här över matten," sa 'kolaren. Han hade fick och en enda kniv. Kungen sat där och tackade sen för logiet.

Natten efter kom han igen, men då var han klädd på annat vis. "Hur tar i va' här för spöken?", frågade han. — För människor är ju såd," sa 'kolaren, "en tog min kniv i går." Kungen lyfte på rocken och då syntes stjärnorna. Han gav honom pengar att köpa en gård för

10
11
Stenbock

595

Körde danskarne ut i mossen, så de *Myg!*
blev ständes där.

Gröttim

595

Kokti e' gryta

och inte mellen I lästar

å Du äter så mycket som Olssons hästar.

K.i.e.g. å inte i en Mälla

i kväll har du tänkt ta dej en mälla!

K.i.e.g. å inte i en skru (av näver)

å Gud välsigne båd far och hans fru.

Julhöpat och [Säckaka]

595

I julhögen var rägkringlor, äpplen.

En kaka gömdes till året efter. Den
bakades hårt. Den äldste i huset skulle
äta den nästa jul kl. 12, när frälsa-
ken föddes.

21/2
Jul: dopp

595

Grytan mitt på golvet vid dopp.

Fog in halv att ligga på liksom frälsaren.
Det är inte mer än 100 år sen.

Ulat var dukad på bordet om matben.

Lakan i taket och bonater: "Bröllopet i Kana."

Sladat ris på golvet.

att för
siste hon ej.
Särskild björkved till brasan.

Jul tannar

595

Före jul gjorde de 3 à 4 m. långa tannar.
Det blev värdels av dem på kyrkbacken, så det
blev föreskrivet en viss längd.

63
53
V
Glosen.

Bl.
Linnéus h.
Kypshults on.

595

Säg de julaften, när de gick örtagång. ?
De hörde hur de tog av säd under denna.
Innan kl. 12 tog glosen dem (om de inte var
hemma dessförinnan). Klöv dem mitt i lu.
Jössajössen kom undan på så sätt.

Kyrkogårdstid

X

595

Toppar och får och levandes tjurar begravas,
för att ingen skulle in på kyrkogården för att stjåla.

Vid Jernshög är en gräv: en topp. Han är oppa
och gal, innan kyrkofolket kommer.

En jägare gick för att skjuta orrar.
Han gick in i en hölada. Då kom en skops-
nuva och la' sig bredvid honom. Han tyckte det
dagades, men steg inte upp förrän orren golf.
Han skrattade till; han sköt och det blev
ett förskräckligt liv. Han tyckte ladan för av.
Han sköt inga orrar den dan, för "har du
lurat me, ska jag lura dig igen."

26 Skopsnuran

De som geide på jakt blev villade. Då
ha de stannat ell. lagt sig en stund. 595

Min far var och jagade. En skogssnura kom
och sa': I dag ska I väl skjuta bra? —

Ja — svarde far.

— Vi ha brännvin, sa' hon och rände kniven i en
björk; det rann brännvin ur björken: på en
halvtimma en bägere full, men ingen tordes
dricka.

Min gamle far skulle opp med hâsten till hagen.
Vi Skogsnuvasteusen kammade sig ett framtinuer.
Han tyckte det var vi som satte där. Han liksom
öppnade dörren till ryggåsstugan. När vi kom dit,
stod han och slog på stensen: "Lär ni inte opp!" sa'
han. Han var så envis. Vi tog av tröjan och vrängde
den. - Han skrattade: "Det var roligt att jag
kunde lura en kristen människa." Far blev sjuk.

Han hade gult, så grunt.

Såna odörliga andar finns det nog än i dag.

Svartkonstbolk, Näck

Mym. Carl Bengtson 2
595

31. Min gubbes fars farfars far hade svartkonst / Gra
inb. i böcker: stämma blod, tandsvärk ormbett. / mine

yrkmes Han skulle gå till en ormbiten. Vid Björkefalla kvarn
1-2 428 låg näcken på bron. "Ligg där, till jag kommer
tebaks, får jag tala med Dig," sa gubben.
Näcken ska' va', där han ska va'. På hemvägen
sköt han honom. Då sier Näcken till hui. "Gläd
Du inte haft det du hade, så..." Bössan blev
krum och gubben fick hålla sig i aleträ 3 timmar.
På 3 år fick han inte gå på vatten. På Rusjön satte
han opp ett nät. Men det tog opp en storm och
han var nära att bli tagen. (Om utseendet, se näcke!)

Näcken har bara två (2) framfötter,
men stjärten är så hög att han kan sno sig
fram.

BM.

Pinken 1st

Vagnhult

Kung Sippe.

595

Hästskobäck var danskt och svenskt 7 ggr
en dag. Kungen var Siggen, s. ligger i
Siggemåla väng. På gränsstenen satte kungen
och åt middag.

I Siggeloda hade kungen en drabant med
sig, som blev bjuden te' bröllopp.
Han måste ha en pickelkruva och
bytte sig till en i "Pickelkruva have".

Snapp hanat

595

Vid Gryt sjön var en snapphane, s. ,
grävt sig ner i jorden = gryfte.

Snapph. var eg. danskar te' börja med
s. kom hit.

Kungen i Sthm skulle tränga inne dem. De
kungl. åt middag i Killeberg. Innan stal
snapph. allt bordssilvret.

26
7

Oens munsar.

Bliskinge
Listers kl
Kjyghvults sv.

uppt. av Carl Tenglovist 1928.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

595

De sjunger och skriuler.
Jag har hört dem titt som tätt.
Det är en sorts varelsar, anderväsende,
som en inte kan begripa.

Trolla - Ljungby
Blekinge
Lister hd
Kyrkhult sin
4 sept. 1928

gm. Carl Enghvrist
ber. Mor Bergta

an 595

f. 33.

Ska brinna 3 ggr.

Historien (och) om pipan och hornet.

"Rida ackern den arde
och inte vägen den harde".

// Utå det var stål i plogen, hade de inte måhet att
rinna där. De styrde, så att hästen slog ihjäl
drängen. Trollan lovade att stöpsätta gården
(göra stenvägar) för att få sakerna baka. "Annars
bli vi aldrig (saliga) mer." Men kungen lät dem
inte lämna det. (På 17 à 1800-talet).

Bjergtagen

Blomninge

Uppst. Carl Engkvist

Lästare vid

Bes. Mor Bengta. 595

Kyrkohultsn

I Rögla tog trollbarnen in en barnsängs-
kvinna i stenen och la' en albstock i st.

Det blev stor sorg och de sökte kloka.

"Hon kommer 3 gnger hem," sa' de.

3:e gngen kom hon och sjöng:

"Per skänk mig ditt strampoband
så bli jag lossad av trollens hårda band."

Sen ba' hon om en annan sak. Då kastade han
ut en sko, men det var för sent.

Det har varit rysliga tider. Inga vågar fanns det.

Ljungbystenar

595

Vid Fribergs ligger stora stenar (Hunnings)

Vid var högtid lyftas stenen och troll dansade
omkring den. Folk gick dit för att se det.

Likadant med Ljungby - Rösplestenen.

36 Pestbacken.

595

De fick kōra dit gruset igen, s. de tagit
i pestbacken. De hittade silverpärlor där.

Efter pesten var det bara 2 gamla
kvar i Farabol. De andra låg i pestbäcken.
Då kom e' Karin fr. Urshult, där det var
utdött. De möttes. "Vill hon stanna här,
för hon två silverbägar och en silverkanne,"
sa' de gamle till henne. Hon fick 2 barn
med gubben.

Bergtrollen och björnen. ^{nytt Cael (Kag) kvist}
1848 Mor Bragta 595

¹⁸⁴⁸
~~Rätt~~ ~~Myndigt~~ Det var bergtroll på den tiden i
Karingabacken. Var julafton kom levandes
froll in i bondgården, så folket fick gå ut.
Så kom en björnförare en gng en julafton.
"Joo, Vi får gärna stanna här!"

Rätt som det var kom det in en kärning
och satte på fisk och kolan (inte riktigt fisk).
Mer och mer froll frängde sig in; björnen
morrade. "Var tyster, kisse, ska du få
fiske," sa de till hne. Björnen kom lös och
rev. Dan efter syntes bara som

Bergtrollen och Lejörnen (forts.)

levad massa efter dem.

595

Andra julen stod drängen på verbaden.

En käring ropade: "Lever kissen än?"

"Jo, han lever," svarade drängen, "och har
fått ungar, s. är 7 ggr värre."

Levande begravnen

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

595

Vid Hästskobäck är L barn levandes
begravda vid presttid.

Blekings
Listers h d
Kyrskults sn.

Carl Tengqvist
1928.

595